

Udskriftsdato: 9. september 2025 (Gældende)

2015-25. Delvist afslag på aktindsigt i oplysninger om Skatteministeriets møder med lobbyister om ændring af nordsøbeskatningen

Ministerium: Folketingets Ombudsmand

Journalnummer: Sag nr. 15/00282

2015-25. Delvist afslag på aktindsigt i oplysninger om Skatteministeriets møder med lobbyister om ændring af nordsøbeskatningen

En journalist klagede til ombudsmanden over, at Skatteministeriet havde givet delvist afslag på aktindsigt i oplysninger om Skatteministeriets møder med lobbyister vedrørende ændring af nordsøbeskatningen i 2013.

Skatteministeriet undtog bl.a. dokumenter og oplysninger med den begrundelse, at de var omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 og dermed ikke omfattet af retten til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 35.

Ombudsmanden kunne som udgangspunkt ikke kritisere, at ministeriet undtog oplysninger, herunder navnene på de virksomheder, der deltog i møderne, i en række dokumenter med henvisning til offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17. Ombudsmanden bemærkede dog, at navnet på en medarbejder hos SKAT ikke kunne undtages med hjemmel i offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17.

Ombudsmanden konstaterede desuden, at en række navngivne olie- og gasselskaber i forbindelse med regeringens ændring af nordsøbeskatningen havde udtrykt deres holdninger til ændring af nordsøbeskatningen offentligt – bl.a. i medierne og i en henvendelse til Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg. Det havde også tidligere været omtalt i pressen, at en række navngivne olie- og gasselskaber hyrede kommunikationsfirmaer for at forsøge at påvirke forhandlingerne om ændring af nordsøbeskatningen.

Det fremgik ikke af Skatteministeriets afgørelse, om ministeriet i forbindelse med vurderingen af, om oplysningerne var omfattet af skatteforvaltningslovens § 17, overvejede, i hvilket omfang oplysningerne faktisk var offentligt tilgængelige, og i givet fald, hvilken betydning dette havde for afgørelsen om aktindsigt.

Ombudsmanden henstillede til ministeriet at genoptage sagen for – i lyset af det anførte – på ny at overveje, om der var grundlag for yderligere aktindsigt i oplysninger om Skatteministeriets møder med lobbyister om ændring af nordsøbeskatningen i 2013.

(Sag nr. 15/00282)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse i sagen, efterfulgt af en sagsfremstilling.

Ombudsmandens udtalelse

1. Genstanden for min undersøgelse

Min undersøgelse vedrører Skatteministeriets afgørelse af 19. december 2014 om delvist afslag på aktindsigt i oplysninger om Skatteministeriets møder med lobbyister vedrørende ændring af nordsøbeskatningen i 2013 med henblik på finansiering af Togfonden.

Anmodningen omfattede dokumenter i tre sager i Skatteministeriet, hvoraf du fik fuld aktindsigt i fem dokumenter og aktindsigt i et enkelt dokument i anonymiseret form.

Blandt de øvrige dokumenter, som var omfattet af din aktindsigtsanmodning, undtog ministeret syv dokumentnumre, med henvisning til at de var interne dokumenter omfattet af offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1. Ministeriet fandt ikke grundlag for ekstrahering eller meroffentlighed i disse dokumenter.

De resterende dokumenter samt oplysninger fra aktlisten undtog ministeriet med den begrundelse, at de var omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17 og dermed ikke omfattet af retten til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 35.

Ved afgørelsen lagde Skatteministeriet til grund, at oplysningerne vedrørte navngivne virksomheders henvendelser til og dialog med ministeriet vedrørende ændring af nordsøbeskatningen i 2013, at der var tale om oplysninger, der vedrørte virksomhedernes private eller økonomiske forhold, og at oplysningerne efter deres art var undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt.

Du mener ikke, at den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningsloven kan give grundlag for at hemmeligholde oplysninger i aktlister om navne på deltagere ved møder i Skatteministeriet. Du mener heller ikke, at tavshedspligten kan give grundlag for at hemmeligholde synspunkter og forslag fra olieselskaber om beskatningsmodeller fremsat over for Skatteministeriet.

2. Ministeriets anvendelse af offentlighedslovens § 23

2.1. § 23 i offentlighedsloven (lov nr. 606 af 12. juni 2013) lyder således:

”§ 23. Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter. Som interne dokumenter anses

- 1) dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående,
- 2) (...)
- 3) (...)

Stk. 2. Dokumenter omfattet af stk. 1, der afgives til udenforstående, mister deres interne karakter, medmindre afgivelsen sker af retlige grunde, til forskningsmæssig brug eller af andre lignende grunde.

Stk. 3. (...)”

Af forarbejderne til bestemmelsen i § 23 fremgår bl.a. følgende (jf. L 144 fremsat den 7. februar 2013, Folketinget 2012-13):

”Bestemmelsen i *nr. 1* indebærer – i sammenhæng med stk. 2 – at ethvert dokument, der udarbejdes af en myndighed, og som ikke afgives til udenforstående, har karakter af et internt dokument. Det er således ikke en betingelse for at undtage et dokument efter nr. 1, at dokumentet indeholder overvejelser af mere foreløbig karakter, eller at det tilsigter at tjene som grundlag for myndighedens interne beslutningsproces.

I det omfang et dokument imidlertid ikke indeholder foreløbige overvejelser eller tilsigter at tjene som grundlag for myndighedens interne beslutningsproces, kan der være en særlig grund for myndigheden til at overveje, om det pågældende dokument kan udleveres i medfør af meroffentlighedsprincippet i lovforslagets § 14, stk. 1.

...

Bestemmelsen i nr. 1 indebærer som nævnt, at ethvert dokument, der ikke afgives til *udenforstående*, betragtes som et internt dokument. Et dokument, der udveksles mellem forskellige enheder *inden for samme myndighed* (’intern’ afgivelse), betragtes som et internt dokument, idet der ikke er tale om afgivelse til udenforstående, mens udveksling mellem *to forskellige myndigheder* (’ekstern’ afgivelse) indebærer, at dokumentet som udgangspunkt mister sin interne karakter, jf. også stk. 2.”

2.2. Min vurdering

2.2.1. I afgørelsen af 19. december 2014 undtog Skatteministeriet med henvisning til offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, dokumenter under syv forskellige dokumentnumre (dokument nr. 9888414 og 9956937 fra j.nr. 12-(x), dokument nr. 13694190, 13683991, 13695162 og 13822917 fra j.nr. 13-(y) samt dokument nr. 13192804 fra j.nr. 13-(z)). Ministeriet skrev, at dokumenterne var interne og omfattet af offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, om dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående.

Blandt de dokumenter, som Skatteministeriet undtog fra aktindsigt, er en e-mail, der fremstår som sendt fra en medarbejder i Energistyrelsen til en medarbejder i Skatteministeriet (dokument nr. 9956937). Da der er tale om en e-mail, som er modtaget fra udenforstående, er jeg ikke enig med Skatteministeriet i, at dokumentet er et internt dokument omfattet af offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1.

2.2.2. For så vidt angår de dokumenter, som ministeriet undtog fra aktindsigt under dokumentnumrene 13822917 og 13192804, bemærker jeg følgende:

Uanset om en myndighed har journaliseret flere dokumenter under samme dokumentnummer (f.eks. en e-mail med vedhæftede filer), følger det af offentlighedsloven, at myndigheden skal foretage en vurdering af, om der efter loven er tale om forskellige (selvstændige) dokumenter. Det er ikke i sig selv afgørende efter offentlighedsloven, hvordan f.eks. vedhæftede filer er journaliseret.

En myndighed kan således ikke med henvisning til en enkelt undtagelsesbestemmelse i offentlighedsloven afslå aktindsigt i (alle dele af) dokumenter, der i offentlighedslovens forstand består af flere dokumenter – medmindre alle dokumenter er omfattet af den pågældende undtagelsesbestemmelse. Omvendt

gælder naturligvis, at når dokumenter i sådanne akter kan afgrænses og udskilles som selvstændige og adskilte dokumenter, der er omfattet af offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser, kan disse undtages med henvisning til den pågældende undtagelsesbestemmelse.

Sådan som sagen er forelagt for mig, er der under dokument nr. 13822917 journaliseret seks selvstændige/adskilte dokumenter, som består af et cover til Skatteministeriets departementschef, et baggrundsnotat samt fire bilag. Det ene af de fire bilag fremstår som et dokument, der har været forelagt andre ministerier end Skatteministeriet, mens de øvrige bilag er tre breve sendt fra en virksomhed til henholdsvis Skatteministeriet, skatteministeren og Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg. Af sidstnævnte bilag fremgår det, at der er tale om et offentligt dokument, som er indgået til folketingsudvalget, og som også er tilgængeligt på Folketingets hjemmeside.

Jeg mener på den baggrund ikke, at bilagene er interne dokumenter.

Ligeledes bemærker jeg, at dokument nr. 13192804 består af en e-mail, der fremstår som sendt internt i Skatteministeriet, samt en vedhæftet fil, som indeholder en oversigt over mødedeltagere. Af selve e-mailen fremgår imidlertid, at den vedhæftede oversigt over mødedeltagere også er sendt til udenforstående.

Det følger af bestemmelsen i offentlighedslovens § 23, stk. 2, at dokumenter, der afgives til udenforstående, som udgangspunkt mister deres interne karakter. Jeg mener derfor ikke, at det vedhæftede dokument med oversigt over mødedeltagere kan undtages fra aktindsigt med den begrundelse, at dokumentet er internt.

Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg ikke har taget stilling til, om ministeriet eventuelt kan undtage oplysningerne efter andre bestemmelser i offentlighedsloven, f.eks. offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17 (jf. nedenfor).

2.2.3. For så vidt angår de øvrige dokumenter, som ministeriet undtog med henvisning til offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, er jeg enig med ministeriet i, at der er tale om interne dokumenter, der som udgangspunkt kan undtages fra aktindsigt.

3. Ministeriets anvendelse af offentlighedslovens §§ 28-29 om ekstrahering

3.1. Retsgrundlag

3.1.1. Offentlighedslovens §§ 28 og 29 lyder således:

”§ 28. Retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-4, omfatter uanset disse bestemmelser oplysninger om en sags faktiske grundlag, i det omfang oplysningerne er relevante for sagen. Det samme gælder oplysninger om eksterne faglige vurderinger, som findes i dokumenter, der er omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke, i det omfang

- 1) det vil nødvendiggøre et uforholdsmæssigt ressourceforbrug,
- 2) de pågældende oplysninger fremgår af andre dokumenter, som udleveres i forbindelse med aktindsigten, eller
- 3) oplysningerne er offentligt tilgængelige.

§ 29. Retten til aktindsigt i dokumenter omfattet af § 23, § 24, stk. 1, § 25 og § 27, nr. 1-3, omfatter uanset disse bestemmelser oplysninger om interne faglige vurderinger i endelig form, i det omfang oplysningerne indgår i en sag om et fremsat lovforslag eller en offentliggjort redegørelse, handlingsplan el.lign. Det gælder dog ikke oplysninger om interne faglige vurderinger, som findes i dokumenter, der er udarbejdet til brug for ministerrådgivning eller rådgivning af formandskabet for KL og for Danske Regioner.

Stk. 2. § 28, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. ”

Pligten til at ekstrahere oplysninger om en sags faktiske grundlag er nærmere beskrevet i forarbejderne til offentlighedsloven. Følgende fremgår bl.a. af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen i § 28, jf. lovforslag nr. L 144 fremsat den 7. februar 2013, Folketinget 2012-13:

”Bestemmelsen i *stk. 1*, der fastsætter den såkaldte ’ekstraheringspligt’, viderefører med visse redaktionelle og sproglige ændringer den gældende lovs § 11, stk. 1. Der henvises herom til pkt. 4.1.1.15, jf. pkt. 3.4.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det afgørende for, om en oplysning skal ekstraheres efter bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, er – i lighed med, hvad der følger af gældende ret – om der er tale om egentlige faktuelle oplysninger eller andre oplysninger, der bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske grundlag.

Udtrykket *oplysninger om en sags faktiske grundlag* i *stk. 1, 1. pkt.*, omfatter på den baggrund ’egentlige faktuelle oplysninger’, som f.eks. oplysninger i et internt dokument om, at der på en motorvejsstrækning passerer 20.000 biler dagligt eller en oplysning – der bygger på undersøgelser og analyser – om, at der på samme motorvejsstrækning tidligere passerede mellem 20.000 og 50.000 biler dagligt, samt andre oplysninger, der medvirker til at skabe klarhed om sagen, herunder oplysninger om de metoder og forudsætninger, som en forvaltningsmyndighed har anvendt ved fastlæggelsen af de ’egentlige faktuelle oplysninger’.

Ekstraheringspligten efter *stk. 1, 1. pkt.*, omfatter ikke interne og eksterne faglige vurderinger samt politiske og strategiske udtalelser, ligesom ekstraheringspligten ikke omfatter tilkendegivelser af standpunkter, argumenter eller vurderinger med hensyn til en sags afgørelse eller oplysninger, der isoleret set gengiver generelle objektive kendsgerninger, der ikke direkte vedrører sagen, f.eks. oplysninger om indholdet af gældende ret.

Det er en betingelse for, at ekstraheringspligten indtræder, at oplysningerne ’er relevante for sagen’. Dette indebærer, at det ikke blot vil være de *oplysninger om sagens faktiske grundlag, som en myndighed har*

lagt til grund for sin beslutning i en sag, som skal ekstraheres, men at også faktiske oplysninger, der er indgået i sagen, og som taler imod myndighedens beslutning, skal ekstraheres.

Derimod skal *irrelevante* oplysninger ikke ekstraheres. Irrelevansen kan f.eks. skyldes, at oplysningerne er indgået i sagen ved en fejl (oprindelig irrelevans), eller at sagens udvikling indebærer, at oplysningerne er irrelevante, fordi de er blevet erstattet med bedre og opdaterede oplysninger (efterfølgende irrelevans).

Kravet om, at oplysningen skal være relevant for sagen, indebærer i øvrigt, at oplysninger om sagens faktiske grundlag, der som sådan er relevante, men som fra en overordnet betragtning er af uvæsentlig betydning for sagen (de kan siges at være ligegyldige), ikke skal ekstraheres. Der gælder således en *bagatelgrænse* for de oplysninger, der skal ekstraheres.

Bedømmelsen af, om en oplysning om en sags faktiske grundlag er af relevans for sagen, afhænger af en *konkret vurdering i det enkelte tilfælde*. Den nævnte relevansvurdering skal foretages i forhold til det tidspunkt, hvor aktindsigten begæres, men som nævnt skal ikke blot oplysninger, som en myndighed har lagt til grund, men også oplysninger, der taler imod myndighedens beslutning, ekstraheres.

Det er en yderligere betingelse for, at ekstraheringspligten indtræder, at oplysningerne er relevante '*for sagen*'. Med dette udtryk sigtes til de forvaltningssager, som kan siges at vedrøre en forvaltningsmyndigheds indholdsmæssige virksomhed, som f.eks. en sag om tildeling af førtidspension, en sag om tilsyn med et kommunalt plejehjem eller en sag om udarbejdelse af en ny personalepolitik for myndighedens ansatte. I modsætning hertil står den mere praktiske virksomhed, som udøves for at understøtte forvaltningens indholdsmæssige virksomhed, f.eks. førelsen af en oversigt over de udvalg m.v., som er nedsat i et ministerium, eller en liste over, hvilke medarbejdere i myndigheden der har fået merarbejdsbetaling. I forhold til f.eks. den nævnte oversigt over nedsatte udvalg vil 'sagen' i stk. 1's forstand derfor være sagen om udvalgets virksomhed og ikke 'det at føre en oversigt'.

...

Betydningen af, at en oplysning er omfattet af bestemmelserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., er på den ene side, at oplysningerne er undergivet aktindsigt, uanset at de er indeholdt i et dokument, der som sådan er undtaget fra aktindsigt. På den anden side vil oplysningerne efter omstændighederne kunne undtages fra aktindsigt efter undtagelsesbestemmelserne i lovforslagets §§ 30-33, ligesom der ikke vil være ret til aktindsigt i oplysningerne, hvis de er omfattet af en særlig tavshedspligtsbestemmelse omfattet af § 35. ”

3.2. Min vurdering

Jeg er enig med ministeriet i, at dokumenterne undtaget efter § 23, stk. 1, nr. 1, ikke indeholder oplysninger, der skal ekstraheres efter bestemmelsen i offentlighedslovens § 29.

For så vidt angår bestemmelsen i offentlighedslovens § 28 er det min opfattelse, at de oplysninger, der indgår i afsnittet ”Sag/problemstilling” i dokument nr. 13683991 (som også indgår i dokument nr.13822917), må anses for oplysninger om sagens faktiske grundlag, der også må anses for relevante for sagen. Det er således min opfattelse, at oplysningerne er omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedslovens § 28, stk. 1.

Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg ikke har taget stilling til, om ministeriet eventuelt kan undtage oplysningerne efter andre bestemmelser i offentlighedsloven, f.eks. offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17 (jf. nedenfor).

Det er herudover umiddelbart min opfattelse, at oplysningerne i bilaget til dokument nr. 13192804 om, hvem der skulle deltage i et møde – under hensyn til at sagen drejer sig om møder med Skatteministeriet – også må anses for omfattet af bestemmelsen i § 28, stk. 1. Da jeg som anført ovenfor ikke er enig i, at bilaget overhovedet er et internt dokument, foretager jeg mig dog ikke mere vedrørende bilaget i denne sammenhæng.

4. Ministeriets anvendelse af offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17

4.1. Retsgrundlag

Offentlighedslovens § 35 regulerer sammenhængen mellem offentlighedslovens regler om aktindsigt og reglerne om tavshedspligt. Bestemmelsen lyder således:

”§ 35. Pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.”

Følgende fremgår bl.a. af lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen i § 35, jf. lovforslag nr. L 144 fremsat den 7. februar 2013, Folketinget 2012-13:

”*Retsvirkningen* af, at der foreligger en særlig tavshedspligtbestemmelse, er, at de forhold, der er omfattet af bestemmelsen, ikke er undergivet aktindsigt efter offentlighedsloven. Hvis kun en del af oplysningerne i et dokument er omfattet af en særlig tavshedspligtbestemmelse, vil myndigheden skulle meddele aktindsigt i dokumentets øvrige indhold.

Endvidere har en særlig tavshedspligtbestemmelse den konsekvens, at forvaltningsmyndigheden vil være afskåret fra efter eget skøn at give meroffentlighed, medmindre myndigheden selv er rådig over den interesse, der tilsigtes beskyttet ved tavshedspligten.

Der henvises i øvrigt om bestemmelsen i § 35 til pkt. 4.1.1.19, jf. pkt. 3.4.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Der henvises desuden til betænkningens kapitel 18 (side 729 f.).”

Det er antaget, at skatteforvaltningslovens § 17 er en særlig tavshedspligtsbestemmelse som omtalt i offentlighedslovens § 35.

Se bl.a. betænkning nr. 1510/2009 om offentlighedsloven, s. 731 ff., Folketingets Ombudsmands beretning for 2003, s. 345 ff., og egen drift-projektet om undersøgelse af et antal sager om aktindsigt fra Told- og Skattestyrelsen, jf. Folketingets Ombudsmands beretning for 2005, s. 621 ff. (især s. 672 ff.)

§ 17, stk. 1, 1. pkt., i skatteforvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 175 af 23. februar 2011) lyder således:

”§ 17. Skattemyndighederne skal under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c-152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.”

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der er tale om en videreførelse af den særlige, skærpede tavshedspligt for skattemyndighederne efter den tidligere skattestyrelseslovs § 37.

Med vedtagelsen af bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17 blev anvendelsesområdet for den skærpede tavshedspligt imidlertid udvidet, således at den omfatter hele ministerområdets lovgivning bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand, jf. lovforslag nr. L 110 fremsat den 24. februar 2005, pkt. 4.6.2. i de almindelige bemærkninger.

Af SKATs juridiske vejledning 2015-1, afsnit A. A. 6.1.2.3 om oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, fremgår endvidere følgende om bestemmelsen:

”Den særlige tavshedspligt omfatter oplysninger, der kan henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person, og som vedrører den pågældendes økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold. Se SFL § 17, stk. 1, 1. pkt.

Anvendelsesområdet for den særlige tavshedspligt omfatter hele ministerområdets lovgivning bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand.

Den særlige tavshedspligt omfatter således alle oplysninger af den nævnte art, som myndighederne bliver bekendt med i forbindelse med deres arbejde på indkomst- og ejendomsværdiskatteområdet, afgifts-, told-, motor-, ejendomsvurderings- og inddrivelsesområdet.”

I den ovenfor nævnte FOB 2005.621 – som er et egen drift-projekt vedrørende undersøgelse af et antal sager om aktindsigt fra Told- og Skattestyrelsen – anførte ombudsmanden bl.a. følgende om, hvilke oplysninger der kunne anses for omfattet af den dagældende bestemmelse i skattestyrelseslovens § 37 (nu skatteforvaltningslovens § 17), jf. s. 676 ff. :

”c) Hvilke oplysninger er omfattet af § 37?

Tavshedspligten omfatter oplysninger som kan henføres til en bestemt fysisk eller juridisk person, og som vedrører den pågældendes økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold. Tavshedspligten gælder for alle oplysninger af den nævnte karakter og ikke kun for oplysninger om indkomst- og formueforhold som de omfattede myndigheder/personer får kendskab til under ligningen af den borger/virksomhed som oplysningen er om, eller oplysninger af den nævnte karakter som de får kendskab til ved administrationen af kildeskatteloven.

Bestemmelsen må forstås med nogle forbehold. Den blotte omstændighed at en oplysning er af erhvervsmæssig, økonomisk eller privat karakter, er ikke tilstrækkelig til at den er omfattet af § 37. Offentligt kendte eller tilgængelige oplysninger og oplysninger som efter almindelig opfattelse er ufortrolige, er således ikke omfattet. Den nærmere afgrænsning af hvad der er økonomiske eller privatlivet tilhørende forhold, må tage udgangspunkt i offentlighedslovens § 12, stk. 1, jf. procesvejledningen som citeret ovenfor og Poul Bostrup mfl., Skatteproces, 2. udgave (2002), s. 303. For så vidt angår 'oplysninger om erhvervsmæssige forhold', kan der søges en vis vejledning i bestemmelsen i offentlighedslovens § 12, stk. 2. I en tidligere sag (mit j.nr. 1997-2803-201) har jeg udtalt at 'oplysninger om erhvervsmæssige forhold' som udgangspunkt må antages at være oplysninger vedrørende en virksomheds produkter, konkurrencemæssige forhold og lignende. I den konkrete sag mente jeg ikke at have grundlag for at kritisere at oplysninger i en lysavis om skattearrangementer og hvilke virksomheder som udbød dem, blev anset for undergivet tavshedspligt. Oplysningerne var i et vist omfang offentligt tilgængelige, men der blev i sagen lagt vægt på at oplysningerne indgik i en anden sammenhæng end de var offentliggjort i: i lysavisen indgik oplysningerne på en liste over skattearrangementer der potentielt ikke kunne godkendes af skattemyndighederne.

Oplysninger omfattet af skattestyrelseslovens § 37 kan som anført uanset deres indhold ikke unddrages fra aktindsigt hvis de efter gældende ret eller almindeligt accepteret praksis er tilgængelige for offentligheden, f.eks. i offentlige registre, håndbøger, ved offentlig fremlæggelse eller lignende, jf. bl.a. Niels Eilschou Holm i Ugeskrift for Retsvæsen 1975 B, s. 355, John Vogter, Offentlighedsloven med kommentarer, 3. udgave (1998), s. 218, og John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udgave (1999), s. 498. Hvis sådanne oplysninger imidlertid kædes sammen med andre oplysninger som ikke er offentligt tilgængelige, vil der med hensyn til alle oplysningerne kunne være tale om brud på tavshedspligten, jf. bl.a. den ovenfor nævnte sag.

Det er en forudsætning for anvendelsen af skattestyrelseslovens § 37 at oplysningerne kan henføres til bestemte fysiske eller juridiske personer, jf. også det ovenfor refererede fra procesvejledningen. Udlevering af oplysninger omfattet af bestemmelsen i helt anonymiseret form vil således ikke udgøre en krænkelse af bestemmelsen. Se bl.a. John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udgave (1999), s. 497-498. I flere sager der indgår i undersøgelsen – især sager vedrørende bindende forhåndsbesked – har Told- og Skattestyrelsen givet aktindsigt i anonymiseret form. Dette emne vil blive behandlet særskilt nedenfor i afsnit III. E. 4.e.

Bestemmelsen betegnes i forarbejderne som en absolut tavshedspligt som forbyder at oplysninger videregives til uvedkommende. Borgere og selskaber uden tilknytning til oplysningerne er uvedkommende. Den oplysningerne angår, eller den der er part i sagen, er derimod ikke uvedkommende, og oplysninger kan udleveres til dem. ”

Som det fremgår, gav ombudsmanden udtryk for, at den dagældende bestemmelse i skattestyrelseslovens § 37 måtte forstås med nogle forbehold. Den blotte omstændighed, at en oplysning var af erhvervsmæssig, økonomisk eller privat karakter, var ikke tilstrækkelig til, at den var omfattet af § 37. Offentligt kendte eller tilgængelige oplysninger og oplysninger, som efter almindelig opfattelse var ikke-fortrolige, var således f.eks. ikke omfattet.

Oplysninger om, at der eksisterer en skattesag om en bestemt person, vil ofte være omfattet af skattemyndighedernes tavshedspligt. Tavshedspligten gælder imidlertid ikke, hvis oplysningen om en sags eksistens i forvejen er offentligt tilgængelig. Det skyldes, at offentligt tilgængelige oplysninger ikke antages at være

undergivet tavshedspligt. Se f.eks. Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 1. udgave (2013), s. 713, og Vagn Greve mfl., Kommenteret straffelov – Speciel del, 10. omarbejdede udgave (2012), s. 145.

4.2. Min vurdering

4.2.1. Skatteministeriet undtog i sin afgørelse af 19. december 2014 dokumenter og oplysninger med henvisning til skatteforvaltningslovens § 17.

For det første undtog Skatteministeriet oplysninger om navne fra dokument nr. 12756311 og fra aktlisten. De undtagne navne er navne på virksomheder, der holdt møder med Skatteministeriet i forbindelse med det serviceeftersyn af nordsøbeskatningen, som regeringen iværksatte i 2012 med henblik på en eventuel ændring af reglerne, eller i forbindelse med de senere politiske forhandlinger, der førte til de ændrede regler.

Jeg forstår på Skatteministeriet, at det efter ministeriets opfattelse kan udledes af sammenhængen – jf. herved også formuleringen af din aktindsigtsanmodning – at formålet med de pågældende virksomheders henvendelser var at påvirke udformningen af de nye beskatningsregler, og at oplysningerne derfor efter Skatteministeriets opfattelse må henregnes til de pågældende virksomheders private forhold.

Derudover undtog Skatteministeriet syv dokumenter fra aktindsigt, fordi de pågældende dokumenter – ifølge Skatteministeriet – beskriver de økonomiske konsekvenser for navngivne virksomheder ved en eventuel harmonisering af de dagældende to beskatningsregimer i nordsøbeskatningen. Der var således tale om de omhandlede virksomheders økonomiske forhold.

4.2.2. Skatteministeriet har for så vidt angår undtagelsen af navne henvist til, at fysiske og juridiske personer er sidestillet i bestemmelsen i skatteforvaltningslovens § 17.

Skatteministeriet har herudover henvist til en tidligere ombudsmandsudtalelse (ombudsmandens j.nr. 2010-(æ)), hvor ombudsmanden ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for at kritisere, at Skatteministeriet havde undtaget navnet på en borger fra aktindsigt med henvisning til bestemmelsen i § 14 i den tidligere offentlighedslov (svarende til § 35 i den gældende lov), jf. skatteforvaltningslovens § 17.

Borgeren havde sendt en e-mail til et politisk partis landsorganisation, som var blevet videresendt til Skatteministeriet. I e-mailen anførte borgeren bl.a., at han ønskede skattestoppet revurderet, og at han ikke havde noget imod, at skatten blev sat en smule op. Ombudsmanden lagde i sagen bl.a. vægt på, at oplysninger om politisk tilhørsforhold var oplysninger om ”enkeltpersoners private, herunder økonomiske, forhold” omfattet af bestemmelsen i den tidligere offentlighedslovs § 12, stk. 1, nr. 1 (svarende til § 30, nr. 1, i den gældende offentlighedslov).

Det kan efter almindelig sproglig forståelse diskuteres, om en juridisk person kan siges at have ”privatliv tilhørende forhold”. Jeg henviser i den forbindelse også til, at bestemmelsen i offentlighedslovens § 30, nr. 1, om private forhold og den tilsvarende tavshedspligtsbestemmelse i forvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 1, kun angår enkeltpersoner.

Uanset dette mener jeg ikke, at jeg har tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte Skatteministeriets opfattelse af, at oplysningerne om navnene på de virksomheder, der deltog i møderne om ændringen af nordsøbeskatningen, i udgangspunktet må anses for omfattet af skatteforvaltningslovens § 17.

Jeg har i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af bl.a. forarbejderne til bestemmelsen, at den særlige tavshedspligtsbestemmelse har et meget bredt anvendelsesområde, og at bestemmelsen således gælder alle oplysninger om økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold og ikke kun f.eks. oplysninger af den nævnte karakter, som myndighederne får kendskab til gennem ligningen eller administrationen af skattelovgivningen. Jeg har også lagt vægt på, at fysiske og juridiske personer er sidestillet i bestemmelsen, og at oplysningerne – hvis de ikke kan anses for oplysninger om ”privatlivet tilhørende forhold” – eventuelt vil kunne anses for oplysninger om virksomhedernes økonomiske eller erhvervsmæssige forhold.

Jeg bemærker dog, at det ser ud, som om ministeriet i dokument nr. 12756311 ud over navnene på virksomhederne har undtaget navnet på en medarbejder hos SKAT. Dette mener jeg ikke kan ske med hjemmel i offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17.

4.2.3. Efter min gennemgang af de dokumenter (dokument nr. 11278234, 11301383, 11301470 og 12754740 samt bilagene til dokument nr. 9956937, 11278234 og 11301383), som ministeriet undtog, med henvisning til at de omhandler virksomhedernes økonomiske forhold, er jeg enig med Skatteministeriet i, at de indeholder sådanne oplysninger.

Jeg kan på den baggrund i udgangspunktet ikke kritisere, at ministeriet undtog dem fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17.

4.2.4. Jeg har i forbindelse med min gennemgang af sagen konstateret, at en række navngivne olie- og gasselskaber i forbindelse med regeringens ændring af nordsøbeskatningen – bl.a. i medierne og i den ovenfor omtalte henvendelse til Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg – offentligt har udtrykt deres holdninger til ændringen af nordsøbeskatningen. Jeg kan også konstatere, at det tidligere har været omtalt i pressen, at en række navngivne olie- og gasselskaber hyrede kommunikationsfirmaer for at forsøge at påvirke forhandlingerne om ændring af nordsøbeskatningen.

Som anført ovenfor kan offentligt kendte eller tilgængelige oplysninger ikke antages at være undergivet tavshedspligt.

Det fremgår ikke af Skatteministeriets afgørelse, om ministeriet i forbindelse med vurderingen af, om oplysningerne var omfattet af skatteforvaltningslovens § 17, overvejede, i hvilket omfang oplysningerne faktisk var offentligt tilgængelige. Det fremgår heller ikke, om ministeriet i givet fald overvejede, hvilken betydning dette havde for afgørelsen om aktindsigt.

5. Offentlighedslovens § 14, stk. 1 – meroffentlighed

Under hensyn til det ovenfor anførte om eventuel offentlig tilgængelighed for de oplysninger, som blev undtaget med henvisning til offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17 – og til den henstilling, som jeg herefter har afgivet, jf. nedenfor i afsnit 6 – finder jeg ikke grundlag for at tage stilling til ministeriets vurdering af meroffentlighed.

6. Sammenfatning og henstilling

Det er min opfattelse, at dokument nr. 9956937 ikke er et internt dokument omfattet af bestemmelsen i offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1, da der er tale om en e-mail, der fremstår som sendt fra en medarbejder i Energistyrelsen til en medarbejder i Skatteministeriet.

Jeg mener, at dokumenterne nr. 13822917 og nr. 13192804 består af flere selvstændige dokumenter, som ikke alle kan undtages med henvisning til offentlighedslovens § 23, stk. 1, nr. 1.

Det er min opfattelse, at dokument nr. 13683991 (som også indgår i dokument nr. 13822917) indeholder oplysninger om sagens faktiske grundlag, der må anses for relevante for sagen. Det er således min opfattelse, at oplysningerne er omfattet af retten til aktindsigt efter offentlighedslovens § 28, stk. 1. Jeg bemærker i den forbindelse, at jeg ikke har taget stilling til, om oplysningerne kan undtages efter andre bestemmelser i offentlighedsloven, f.eks. offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17.

Jeg kan i udgangspunktet ikke kritisere, at Skatteministeriet undtog oplysninger i en række dokumenter med henvisning til offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17.

Jeg har dog bemærket, at det ser ud, som om ministeriet i dokument nr. 12756311 ud over navnene på virksomhederne har undtaget navnet på en medarbejder hos SKAT. Dette mener jeg ikke kan ske med hjemmel i offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17.

Jeg har i forbindelse med min gennemgang af sagen også konstateret, at en række navngivne olie- og gasselskaber i forbindelse med regeringens ændring af nordsøbeskatningen offentligt – bl.a. i medierne og i den ovenfor omtalte henvendelse til Folketingets Klima-, Energi- og Bygningsudvalg – har udtrykt deres holdninger til ændringen af nordsøbeskatningen. Jeg kan også konstatere, at det tidligere har været omtalt i pressen, at en række navngivne olie- og gasselskaber hyrede kommunikationsfirmaer for at forsøge at påvirke forhandlingerne om ændring af nordsøbeskatningen.

Det fremgår ikke af Skatteministeriets afgørelse, om ministeriet i forbindelse med vurderingen af, om oplysningerne var omfattet af tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, overvejede, i hvilket omfang oplysningerne faktisk var offentligt tilgængelige. Det fremgår heller ikke, om ministeriet i givet fald overvejede, hvilken betydning dette havde for afgørelsen om aktindsigt.

Jeg har ikke fundet grundlag for at tage stilling til Skatteministeriets vurdering af spørgsmålet om meraktindsigt.

Jeg har gjort Skatteministeriet bekendt med det anførte og har samtidig henstillet til ministeriet at genoptage sagen for – i lyset af det, som jeg har anført – på ny at overveje, om der kan være grundlag for at give dig yderligere aktindsigt i oplysninger om Skatteministeriets møder med lobbyister om ændring af nordsøbeskatningen i 2013.

Jeg beder dig afvente Skatteministeriets nye afgørelse, før du tager stilling til, om der er grundlag for at rette henvendelse til mig igen.

Jeg har bedt Skatteministeriet om at underrette mig om den nye afgørelse.

Den 15. juni 2015 meddelte Skatteministeriet mig, at ministeriet på baggrund af min udtalelse havde revurderet de pågældende dokumenter og oplysninger, og at ministeriet samme dag havde truffet en ny afgørelse og meddelt journalisten yderligere aktindsigt.

I et brev af 25. juni 2015 meddelte jeg Skatteministeriet, at jeg ikke ville foretage mig mere i sagen. Jeg skrev samtidig, at jeg ikke derved havde taget stilling til indholdet af Skatteministeriets afgørelse af 15. juni 2015.

Sagsfremstilling

Du anmodede den 28. oktober 2014 Skatteministeriet om aktindsigt i, ”hvilke møder med lobbyister, der har været i Skatteministeriet angående finansieringen af Togfonden gennem beskatning af indtægter fra Nordsøolien”. Du skrev, at du ønskede indsigt i møder med deltagelse af enten den daværende minister eller ministeriets ansatte, og at du ønskede indsigt i mødernes indhold.

Skatteministeriet traf den 19. december 2014 afgørelse om din aktindsigtsanmodning. Skatteministeriet skrev bl.a.:

”Deres anmodning omfatter dokumenter i følgende sager:

- 1) J.nr. 12-(x) – *Serviceeftersynet af vilkårene for kulbrinteindvinding*
- 2) J.nr. 13-(y) – *Opfølgning på serviceeftersynet vedrørende Nordsøbeskatningen*
- 3) J.nr. 13-(z) – *Forhandlinger om harmonisering af vilkårene for kulbrinteindvinding*

Skatteministeriet kan ikke fuldt ud imødekomme Deres anmodning, jf. begrundelsen nedenfor.

Efter offentlighedslovens § 7 kan enhver med de i §§ 19-35 nævnte undtagelser forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed, herunder aktlister.

De omfattede dokumenter fremgår af vedlagte aktliste. I aktlisten findes der oplysninger, der er undergivet Skatteministeriets særlige tavshedspligt, og som derfor er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17. Skatteministeriet har som følge heraf foretaget en anonymisering af titlerne i aktlisten for de omhandlede dokumenter.

Skatteministeriet kan ikke fuldt ud imødekomme Deres anmodning, jf. begrundelsen nedenfor.

Efter offentlighedslovens § 7 kan enhver med de i §§ 19-35 nævnte undtagelser forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Retten til aktindsigt omfatter ikke interne dokumenter, jf. offentlighedslovens § 23, stk. 1, 1. pkt. Som interne dokumenter anses blandt andet dokumenter, der ikke er afgivet til udenforstående, jf. § 23, stk. 1, nr. 1.

Hvis der i et internt dokument findes oplysninger om en sags faktiske grundlag, om eksterne faglige vurderinger eller – i visse tilfælde – om interne faglige vurderinger i endelig form, skal der dog gives aktindsigt i sådanne oplysninger, jf. offentlighedslovens §§ 28 og 29.

Det følger af offentlighedslovens § 35, at pligten til at meddele oplysninger er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

På Skatteministeriets område gælder en sådan særlig tavshedspligt. Af skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt., fremgår således, at skattemyndighederne under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c-152 f i straffeloven skal iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med.

Begrebet 'uvedkommende' fortolkes restriktivt i forhold til private, herunder pressen. Skattemyndighederne må derfor ikke udlevere oplysninger omfattet af tavshedspligten til andre private end den, der har afgivet oplysningen, eller den som oplysningen er om, medmindre der foreligger en særlig hjemmel.

Oplysninger fra virksomheder – herunder oplysninger afgivet under møder – vedrørende holdninger til ændringen af nordsøbeskatningen i 2013 er derfor undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt.

I henhold til offentlighedslovens § 14 skal det i forbindelse med behandlingen af en anmodning om aktindsigt overvejes, om der kan gives aktindsigt i dokumenter og oplysninger i videre omfang, end hvad der følger af §§ 23-35, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt.

Skatteministeriet imødekommer delvist og efter en konkret vurdering Deres anmodning om aktindsigt og vedlægger de relevante dokumenter.”

På en tilhørende aktliste var der for de enkelte undtagne dokumenter og oplysninger angivet en begrundelse for, hvorfor de var undtaget fra aktindsigt.

Ved e-mail af 9. januar 2015 klagede du til ministeriet over afgørelsen. Du skrev i den forbindelse, at den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningsloven ikke kunne give grundlag for at hemmeligholde oplysninger i aktlister om navne på deltagere ved møder i Skatteministeriet. Du skrev også, at tavshedspligten ikke kunne give grundlag for at hemmeligholde synspunkter og forslag fra olieselskaber om beskatningsmodeller, der var fremsat over for Skatteministeriet.

Du bad desuden ministeriet oplyse, om den meddelte aktindsigt byggede på meroffentlighed.

Skatteministeriet svarede dig den 13. januar 2015 på følgende måde:

”Skatteministeriet har modtaget din e-mail af 9. januar 2015, hvor du klager over afgørelsen af 19. december 2014 om aktindsigt.

Skatteministeriet kan i den forbindelse oplyse, at det ikke er muligt at påklage afgørelsen om aktindsigt til anden administrativ myndighed, da ministeriet er øverste administrative myndighed. Dette fremgår også af afgørelsen af 19. december 2014. Skatteministeriet er derfor ikke omfattet af offentlighedslovens § 37 om klage over afgørelser om aktindsigt mv, og vi er dermed ikke omfattet af reglerne om revurdering.

Skatteministeriet kan i øvrigt præcisere, at oplysninger om private personers navne og synspunkter vedrørende Skatteministeriets lovgivning er omfattet af den særlige tavshedspligt i skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt. Oplysningerne er derfor undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningsloven § 17, stk. 1, 1. pkt. (’privatlivets tilhørende forhold’).

Endvidere kan Skatteministeriet oplyse, at der ikke kan gives aktindsigt efter meroffentlighedsprincippet i oplysninger omfattet af tavshedspligten. Det følger af offentlighedslovens § 14, stk. 1, 2. pkt., hvorefter ’Der kan gives aktindsigt i videre omfang, medmindre det vil være i strid med anden lovgivning, herunder regler om tavshedspligt og regler i lov om behandling af personoplysninger’.

Aktindsigt i de dokumenter, du omtaler i din e-mail, er derfor ikke givet efter princippet om meroffentlighed. Der er tale offentligt tilgængelige dokumenter. ”

Ved e-mail af 16. januar 2015 klagede du til mig over afgørelsen.

Jeg bad på den baggrund Skatteministeriet om en udtalelse om sagen. Jeg bad bl.a. ministeriet om at uddybe det, som ministeriet havde anført om, at den særlige tavshedspligtsbestemmelse i skatteforvaltningslovens § 17 finder anvendelse på ”oplysninger fra virksomheder – herunder oplysninger afgivet under møder – vedrørende holdninger til ændringer i nordsøbeskatningen i 2013”.

Skatteministeriet oplyste den 9. februar 2015 følgende:

”Skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt. har følgende ordlyd:

'Skattemyndighederne skal under ansvar efter §§ 152, 152 a og 152 c - 152 f i straffeloven iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til oplysninger om en fysisk eller en juridisk persons økonomiske, erhvervsmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. '

Anvendelsesområdet for den særlige tavshedspligt omfatter hele ministerområdets lovgivning bortset fra lovgivning, der ikke er lovgivning om skatter i bred forstand.

Den særlige tavshedspligt omfatter således alle oplysninger af den nævnte art, som myndighederne bliver bekendt med i forbindelse med deres arbejde på indkomst- og ejendomsværdiskatteområdet, afgifts-, told-, motor-, ejendomsvurderings- og inddrivelsesområdet.

Oplysninger omfattet af skattemyndighedernes særlige tavshedspligt er efter deres art undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 35 om *Forholdet til særlig tavshedspligt*, jf. skatteforvaltningslovens 17, stk. 1, 1. pkt.

Skatteministeriet har i sin afgørelse af 19. december 2014 undtaget visse oplysninger og dokumenter fra aktindsigt med henvisning til offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt.

Det gælder for det første visse oplysninger i den aktliste, der var vedlagt afgørelsen.

Desuden er visse oplysninger i dokument nr. 12756311 samt – i deres helhed – dokument nr. 11278234, 11301383, 11301470, 12754740, Bilag til dokument nr. 9956937, Bilag til dokument nr. 11278234 samt Bilag til dokument nr. 11301383 undtaget fra aktindsigt med henvisning til den særlige tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt.

Skatteministeriet har ved sin afgørelse lagt til grund, at oplysningerne vedrører navngivne virksomheders henvendelser til og dialog med ministeriet vedrørende ændringen af nordsøbeskatningen i 2013, at der er tale om oplysninger, der enten vedrører virksomhedernes private eller økonomiske forhold, og at oplysningerne derfor efter deres art er undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens 17, stk. 1, nr. 1.

De i aktlisten og i dokument nr. 12756311 undtagne oplysninger er oplysninger om, at de pågældende navngivne virksomheder har holdt møder med Skatteministeriet i forbindelse med det serviceeftersyn af nordsøbeskatningen, som regeringen iværksatte i 2012 med henblik på en eventuel ændring af reglerne, eller i forbindelse med de senere politiske forhandlinger, der førte til de ændrede regler.

Det kan – når der henses til, at der var anmodet om aktindsigt i '(...) hvilke møder med lobbyister, der har været i Skatteministeriet (...)’ – udledes, at formålet bag de pågældende virksomheders henvendelser har været at påvirke udformningen af de nye regler.

Der er tale om oplysninger, der efter Skatteministeriets opfattelse må henregnes til de pågældende virksomheders 'private forhold'. Skatteministeriet har derfor pligt til at undtage oplysningerne fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt.

Det bemærkes i den forbindelse, at Ombudsmanden i sin udtalelse af 23. maj 2011 (j.nr. 2010-(æ)) ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for at kritisere, at Skatteministeriet i en sag om aktindsigt i en borgerhenvendelse havde undtaget navnet på borgeren fra aktindsigt.

Ombudsmanden henviste i den forbindelse til, at oplysningen om, at den pågældende borger havde rettet henvendelse til ministeriet for at give sin holdning vedrørende skattepolitikken til kende, var en oplysning om 'privatlivet tilhørende forhold', som var omfattet af skatteforvaltningslovens § 17.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at pligten til at undtage sådanne oplysninger om private forhold både gælder, hvor oplysningerne vedrører fysiske personer, og hvor oplysningerne som i nærværende sag gælder juridiske personer.

Det bemærkes dernæst, at dokument nr. 11278234, 11301383, 11301470, 12754740, Bilag til dokument nr. 9956937, Bilag til dokument nr. 11278234 samt Bilag til dokument nr. 11301383 er undtaget fra aktindsigt, fordi de pågældende dokumenter beskriver de økonomiske konsekvenser for navngivne virksomheder ved en eventuel harmonisering af de dagældende to beskatningsregimer i nordsøbeskatningen. Da dokumenterne således vedrører de omhandlede virksomheders økonomiske forhold, er dokumenterne undtaget med henvisning til offentlighedslovens § 35, jf. skatteforvaltningslovens § 17, stk. 1, 1. pkt.”

Den 17. februar 2015 sendte jeg ministeriets udtalelse af 9. februar 2015 til dig med henblik på at modtage dine eventuelle bemærkninger.

Du meddelte mig i en e-mail af 3. marts 2015, at du ikke havde yderligere bemærkninger i forhold til din oprindelige klage.